

Benedikt rozdelil talianskych židov

Pápeža v synagóge bojkotoval šéf talianskych rabínov

Hlava katolíckej cirkvi navštívila hlavnú rímsku synagógu. Židia sa však naňho hnevajú, pretože podpísal blahorečenie sporného pápeža Pia XII.

Zasadil olivový strom na pamiatku, odsúdil deportáciu tisícky rímskych židov do Osvienčimu a vyzdvihol spoločné korene kresťanstva a judaizmu. Napriek tomu, že hlavnú rímsku synagógu hlava katolíckej cirkvi navštívila prvý raz po 24 rokoch, nie všetci talianski židia boli spokojní.

Časť z nich včerajší program Benedikta XVI. ignorovala. Prekáža im jeho decembrový súhlas s blahorečením pápeža Pia XII. Ten podľa nich holokaust sledoval s mlčaním. Nepozdávala sa mu ani Benediktova dôležitejšia obrana biskupa Williamsona, ktorý utrpenie židov zľahčoval.

Vlažné privítanie

V synagóge na brehu rieky Tiber pápeža Benedikta XVI. privítal hlavný rímsky rabín Riccardo di Segni, izraelský vicepremiér Silvan Šalom a 500 novinárov a fotografov.

Podľa agentúry AFP sa však dočkal omnoho vlažnejšieho prijatia ako jeho predchodca Ján Pavol II. v roku 1984. Bojkotoval ho predseda konferencie talianskych rabínov Giuseppe Laras. Na protest proti Benediktovmu podpisu pod dekrét o blahorečení Pia XII, ktorý na pápežskom stolci sedel v rokoch 1939 -1958. „Pápež musel vedieť, že o niekoľko týždňov navštívi synagógu a vedel, akí sme citliví vzhľadom na Pia XII. Nebolo by vhodné odložiť rozhodnutie o niekoľko mesiacov?“ pýtal sa Laras v novinách Il Giomale. Rabín sa dokonca zasadzoval za úplné zrušenie návštevy, pretože vzťahy medzi katolíckmi a židmi „sa počas jeho pontifikátu čoraz viac oslabujú“.

Prípád Williamson

Kým bude Pius vyhlásený za svätého, musí ešte prejsť beatifikáciou a kanonizáciou, čo môže trvať niekoľko rokov.

Na stretnutie s nemeckým pá-

pežom napriek tomu neprišiel ani pamätník holokaustu Piero Terracina. Ani jemu sa nepáči niekoľko Benediktových krokov týkajúcich sa židov.

Patrí medzi ne aj rok staré zrušenie exkomunikácie štyroch tradicionalistických prelátov vrátane biskupa Richarda Williamsona. Ten v dokumente švédskej televízie poprel existenciu plynových komôr. Pápež sa bránil, že v čase, keď ho bránil, o tom nevedel.

Bolševická legenda?

Ešte viac však židovskú komunitu nahneval dekrétom o blahorečení Pia XII., v ktorom uznáva jeho „hr-

dinské cnosti“. Pius sa podľa Vatikánu snažil zločinom nacistov zabrániť z úzadia, čomu by vraj verejné odsúdenia uškodili. S tým súhlasí aj český historik Radomír Malý.

„Námietky proti Piovi XII. považujem za čiernu legendu, ktorú umelo vyrobili bolševici v 60. rokoch,“ povedal pre Rádio Česko. Hlavný rímsky rabín di Segni tretiu pápežovu návštevu synagógy (prvýkrát ju navštívil v Kolíne nad Rýnom, neskôr v New Yorku) napriek sporom ocenil. V tom, že intenzívny dialóg, ktorý naštartoval Ján Pavol II., pokračuje.

Pavol Szalai, SME, 18.1.2010

Pápež v synagóge

Pápež Benedikt XVI. urobil dobre, že navštívil rímsku synagógu. Aj keď by sa to pomaly už dalo považovať za súčasť povinného programu každého pápeža a Benedikt XVI. si cestu do najbližšej synagógy hľadal skoro päť rokov od svojho zvolenia. Giuseppe Laras, označovaný za hlavného talianskeho rabína, nemal byť taký nezdvorilec, že návštevu pápeža v synagóge bojkotoval. Mohol prehltnúť svoje výhrady a pápeža na domácej pôde privítať. Napriek tomu, že je tých oprávnených výhrad dosť a je pochopiteľné, že sa mnohým Židom aj židom prehítajú veľmi ťažko.

Pápež označil za cieľ svojej návštevy začatie novej etapy priateľstva medzi židmi a katolíckmi. Azda to myslí vážne, ak však áno, musí žiť vo veľmi zvláštnom a uzavretom svete. Benedikt XVI. od svojho zasadnutia na Petrov stolec vší kroky, ktoré rozvoj priateľstva najmä so židmi, ale aj s ďalšími nekatolíckymi veriacimi a neveriacimi skôr blokujú. Čo jednou rukou slovné pápež dáva, to druhou rukou konkrétnymi skutkami berie. Jeho urputná snaha o „plné spoločenstvo“, čiže návrat tradicionalistických katolíkov z bratstva svätého

Pia X. do lona cirkvi, rovnako urputné úsilie o svätorečenie pápeža Pia XII. i tiché odbúravame výsledkov druhého vatikánskeho koncilu pravdepodobne, ako opakovane tvrdí Vatikán, naozaj nie sú zamýšľané ako nepriateľský akt voči (nielen) židom. Určite však tak vyznievajú. Tradicionalisti majú veľmi blízko ku krajnej pravici a antisemitizmu a bolo to o nich dostatočne známe aj pred zľahčovaním holokaustu tradicionalistickým biskupom Williamsonom. O hodnotení Pia XII. sa môžu historici prieť donekonečna, podozrenia na to, že jeho mlčanie v čase holokaustu a vychádzanie v ústrety Hitlerovi boli motivované aj jeho vlastným antisemitizmom a autoritárskym presvedčením, sú však príliš vážne, aby ich cirkev len bagatelizovala.

Tvrdenia, že v týchto kauzách ide o vyššie princípy a teologické otázky, ktoré ľudia mimo cirkvi nechápu, či o snahu odpustiť aj blúdiacim spolubratom, ktorými pápeža jeho apologeti obhajujú, neobstoja oproti utrpeniu a smrti miliónov ani morálnemu prikázaniu poctivo sa vyrovnat' s čiernymi fľakmi na vlastnej minulosti.

Peter Morvay, ME, 18.1.2010

Teológiu nedoštudoval

Rušenie kláštorov a kňazských seminárov bolo jedným z prvých krokov štátneho teroru po prevzatí moci Komunistami v roku 1948. Pán Fridrich Fritz to zažil na vlastnej koži. V jednom takom seminári práve vtedy študoval a tak sa rozhodol pokračovať v štúdiu v zahraničí. Pri pokuse o emigráciu ho však chytili.

Redaktorka: „Fridrich Fritz začal teológiu študovať v roku 1947. Už o rok neskôr zažil ako príslušníci bezpečnosti prišli pre mníšky, ktoré v spišskej kapitule pôsobili.“

Fridrich Ftitz: „Bola to tá bartolomejská noc z 13. na 14. apríla.“

Redaktorka: „Tým sa to však len začalo.“

Fridrich Ftitz: „Keď končil školský rok, obsadili Eštebáci seminár. Nesmeli sme ísť ani von ani domov.“

Redaktorka: „Najprv im ponúkli, že ak prejdú politickým školením seminár nezatvoria. Na naliehanie biskupa sa ho zúčastnili. Prednášajúcemu vstB-ákovi však už z ich reakcie vtedy bolo jasné, že to nemá význam.“

Fridrich Ftitz: „Zrušili ten ústav, každému z nás prišiel povolávací lístok.“

Redaktorka: „Rozhodol sa, že nenarukuje, ale odíde z republiky.“

Fridrich Ftitz: „Som neuposlušol vojenský rozkaz, preto som dostal tri roky a 17 rokov za veľzradu.“

Redaktorka: „Už vo vlaku ho totiž odhalila pohraničná stráž. Priťážilo mu, že mal so sebou index.“

Fridrich Ftitz: „Keď sa mi podarilo za hranice prísť, aby som sa mohol preukázať, že som študoval na teológiu a chcem študovať ďalej tam.“

Redaktorka: „Dokopy ho teda odsúdili na 20 rokov amnestia v roku 1968 skrátila jeho trest na polovicu. Komunistom odpustil, možno aj preto, že sa po prepustení oženil so ženou, ktorá mala podobný osud a ako hovorí prežili spolu krásny život.“

Fridrich Ftitz: „Odpustiť môžeme, zabudnúť nesmieme. Treba, aby generácie, ktoré prídu pre nás, aby o týchto veciach vedeli.“

Veronika Tóthová, JOJ, 16.1.2010

Toto je fara troch kacírov!

Exkomunikovali nás neprávom, nie sme kacíri! To si myslia po vylúčení z rímskokatolíckej cirkvi Martin chlebek (27), Stanislav cigánek (28) a Martin Jarabica (30). Traja mladí kňazi, ktorí spoločne bývajú v dome v Jarku (okr. Nitra), sú presvedčení, že nespravili nič zlé. chceli iba poukázať na to, že cirkev sa odkláňa od Božích zákonov.

Kňazi vyzvali ešte 12. decembra biskupov Slovenskej republiky k vyznaniu katolíckej viery. Vo výzve tiež poukazujú na niektoré zlé vyhlásenia a kroky cirkevných hodnostárov. Na Bielu sobotu napríklad arcibiskup Robert Zollitsch verejne vyhlásil, že Ježiš nezomrel za naše hriechy, ale iba zo súcitu s trpiacimi. „Toto je najväčšia heréza (kacírstvo, blud, pozn. red.) proti kresťanskej viere,“ tvrdí trojica kňazov. Podľa nich hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik hrubo zavádzal ľudí. „Verejne a vedome klamal, čím porušil ôsme Božie prikázanie. My sme totiž ani v jednom liste nikdy nežiadali posmrtnú exkomunikáciu pápeža Jána Pavla II,“ vysvetlil Chlebek.

Trojica kňazov navyše hovorí, že arcibiskup Zvolenský im podsúva tvrdenie, že biskupi tým, že odpadli od viery, strácajú posvätnú moc.

„Toto my vôbec netvrdíme,“ dopĺňa Cigánek. Vo svojej výzve trojica kňazov žiadala biskupov, aby do 25. decembra vyznali pravú katolícku vieru a zriekli sa jednotlivých heréz, ktoré sa v cirkvi hlásajú a dejú. „Dozvedeli sme sa, čo sú naši biskupi zač, a preto sme im adresovali výzvu. Keďže ani jeden ju nepodpísal, dal tým najavo, že vlastne on sám odpadol od viery,“ dodal Jarabica.

Trojica kňazov rozposlala a do 20. januára vyzvala teológov na fakultách, aby vyznali vieru, do 2. februára vyzvala aj všetkých rehoľníkov, aby sa jasne postavili za pravú vieru.

Ani jeden ju však zatiaľ nepodpísal. „Zrejme nenašli odvalu a obávajú sa, že stratia istotu, ktorú im cirkev dáva,“ myslí si Chlebek.

Vylúčení kňazi poukazujú aj na to, že v dnešnej katolíckej cirkvi je veľa morálnych deliktov, ako sú pedofília, homosexualita a odklon od Krista. „Mnohí robia veci, ktoré sú v rozpore s tým, čo katolícka cirkev hlása už dvetisíc rokov. Jednoducho vodu kážu, no víno pijú,“ dodal Chlebek, ktorý chce spolu s ďalšími dvomi exkomunikovanými kňazmi vykonávať svoje poslanie v kláštore, ktorý založili a kde zložili večné sľuby. **Jozef Uhlárik**

Nový Čas, 16.1.2010

Exkomunikáciu Jána Pavla II. popierajú

Z verejného klamstva obvinili vylúčení kňazi z katolíckej cirkvi bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského a hovorcu KBS Jozefa Kováčika. Tí totiž uviedli, že vylúčení kňazi žiadajú posmrtnú exkomunikáciu Jána Pavla II. „Nie je to pravda,“ bráni sa potrestaní duchovní.

„Sú tam také absurdné body ako požiadavka posmrtnéj exkomunikácie Jána Pavla II. za jeho bludné učenie,“ povedal v stredu hovorca biskupov na

adresu troch kňazov a jedného diakona, ktorých katolícka cirkev vylúčila zo svojich radov.

„Toto vôbec nežiadame,“ povedal jeden z vylúčených kňazov Stanislav Cigánek. Kováčik sa včera v televízii Markíza priznal, že takúto požiadavku exkomunikovaní kňazi možno nevyjadрили priamo, ale vyplýva to z článkov istej ukrajinskej skupiny na internete, ku ktorej majú podľa neho vylúčení blízko. **(mit), Plus jeden deň, 16.1.2010**

Polícia v Malajzii zadržala mužov zodpovedných za útoky na kresťanské kostoly

Polícia v Malajzii zadržala osem mužov, ktorí sú, podľa nej, zodpovední za útoky na kresťanské kostoly. Rozhnevaní moslimovia zaútočili v januári na 11 kostolov a sikhsky chrám. Ich hnev vyvolalo rozhodnutie súdu, podľa ktorého príslušníci iných náboženstiev môžu používať slovo Alah v zmysle Boh. Útočníkom teraz hrozí 20 rokov väzenia. **Rádio Slovensko, 20.1.2010**

Zemetrasenie na Haiti nás ešte neprebralo k pomoci

Česi už prispeli miliónmi korún, Slováci sa zatiaľ rozhládajú, ako pomôcť

Každá suma je dobrá. Haiti je však asi od Slovenska príliš ďaleko.

Vlna solidarity s obyvateľmi Haiti postihnutými zemetrasením sa šíri celým svetom. O Slovensko sa zatiaľ iba obtrela. Oproti českú sú zbierky u nás almužnami.

Aj pred piatimi rokmi Slovákom dlhšie trvalo, kým začali zbierať na pomoc obetiam cunami v juhovýchodnej Ázii.

Posielajú menšie sumy

Adra, čo je Adventistická agentúra pre pomoc a rozvoj, mala včera na účte čosi vyše tisíc eur. Jej riaditeľ Daniel Dräxler ešte stále verí, že zbierka napokon vynesie toľko, aby sa dalo zmysluplne pomôcť.

Andrea Topol'ská zo Slovenskej katolíckej charity hovorí, že ľudia „akoby stále vyčkávali na nové a nové informácie a podľa toho budú konať“. Nekonkretizovala, koľko eur darovali, povedala len, že ide skôr o menšie sumy. „Z týchto malých prejavov solidarity sa však dôkazuje pomôcť mnohonásobne.“

O zbierkach sa nevie

Zbierky v Česku včera vynesli milióny korún. Združenie Človek v tísni malo podľa ČTK na účte 3,5 milióna českých korún, charita ČR dva milióny a Adra vyše 1,5 milióna korún.

Slovenská organizácia Človek v ohrození sa poobede pochválila výnosom 10 440 eur. To je okolo 270-tisíc českých korún.

„Česká spoločnosť je v týchto ve-

ciach úplne inak nastavená,“ hovorí Dräxler. Nielen on sa sťažuje, že čísla účtov zbierok sa nedostali do hlavných televíznych správ. „Nezverejnená zbierka môže byť len ťažko úspešná.“

S malou sumou sa nechodí

Peniazmi včera prispelo aj niekoľko veľkých firiem. O týždeň v nedeľu zasa budú zbierať v katolíckych kostoloch.

„V závislosti od výnosu zbierky rozhodneme, ako peniaze využijeme,“ povedala Ivana Kullová z Človeka v ohrození. Čím menšia suma, tým efektívnejšie je zveriť ju medzinárodnému partnerovi.

Slovenská katolícka charita asi zbierku povedie až do leta, ale prispieť na obnovu zničenej krajiny bude možné aj potom. Peniaze chce poslať rehoľníckam zo Spoločnosti Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, medzi ktorými je na Haiti aj Anna Ciganpalová zo Slovenska.

„Momentálne čakáme na spätnú reakciu z provincie, aby sme mali istotu, že bankové spojenie je aj po zemetrasení plne funkčné,“ povedala Topol'ská.

Ministerstvo vnútra síce má aj materiálnu pomoc, ale ešte stále ju nemohlo poslať. Letisko v hlavnom meste neprijíma, takže je možné, že ju pošlú loďou. Aj záchranári sú stále doma.

Hovorkyňa ministerstva Lucia Garajová povedala, že tím odborníkov Európskej únie to nepovažuje v tejto chvíli za potrebné.

Jozef Čavojec, SME, 16.1.2010

Na Haiti je asi 200 tisíc obetí

Na Haiti je asi 200 tisíc obetí. Hoci zahraničná pomoc začína fungovať, prejavujú sa medzikultúrne problémy.

Redaktor: „Mŕtvych je toľko, že sa už ľudia prestali o nich zaujímať. V Bagrami už pochovali asi 50 tisíc obetí do masových hrobov, aby predišli šíreniu infekcií. Viac ako polovica obyvateľov vyznáva woodoo a ich kňazi už prezidenta upozornili, že z mŕtvych sa stanú zombie, ktoré budú prenasledovať živých ak ich nepochovajú s po-

trebnými rituálmi. Navyše zo zručaných väzňov ušlo asi 4 tisíc trestancov a včera prišlo aj k prvým ozbrojeným potýčkam. Útočníci podľa polície strieľajú náhodne do ľudí. Humanitárne organizácie sa najviac snažia pomáhať deťom. Pred zemetrasením žilo v siroťoch na Haiti asi 50 tisíc detí. Niektoré z nich si mali adoptovať americké rodiny.“

AA: „Chceme, aby USA umožnili týmto deťom aby sa čo najskôr dostali do ich krajiny bez zbytoč-

Chaos na Haiti ďalej zabija

Hait'ania sú odkázaní na pomoc zo sveta, na Slovensku sa zbierky rozbiehajú pomaly

Bratislava. Smútok z tragédie na Haiti vystriedalo zúfalstvo a hnev. Pomoc do jednej z najchudobnejších krajín sveta prichádza po ničivom zemetrasení veľmi pomaly.

V uliciach vypukli prvé rabovačky. Vykradnutý bol napríklad sklad potravinovej pomoci OSN. Jeho úrad hlási, že jedlo chýba dvom miliónom ľudí, oni sú však schopní nasýtiť len 4-tisíc ľudí.

„Situácia je horšia a horšia,“ priznáva generálny tajomník OSN Pan Ki-Mun.

Pomoc neprichádza ani zo Slovenska. Ministerstvo vnútra iná pripravené stany, prikrývky či oblečenie, ale nemá to ako poslať. Letisko v Port-au-Prince neprijíma, naši preto uvažujú o lodi.

Ani zbierky, ktoré organizujú slovenská cirkev a neziskový sektor, zatiaľ Hait'anom nespasia. Napríklad na rozdiel od Česka, kde už včera vynesli najmenej sedem miliónov českých korún (270-tisíc eur), obyvatelia Slovenska dokázali dať dokopy okolo 20-tisíc eur. „Akoby vyčkávali stále na nové a nové informácie a podľa toho budú konať,“ hovorí Andrea Topol'ská zo Slovenskej katolíckej charity.

Najväčším problémom na ostrove v Atlantickom oceáne je absencia bezpečia. V krajine nie je vidieť políciu v uliciach. Vláda akoby prestala existovať a namiesto nej na Haiti zavládla anarchia. V hlavnom meste začali vyčínať gangy a z väznice ušlo 4-tisíc väzňov. Odhaduje sa, že pri utorkovom zemetrasení na karibskom ostrove zomrelo okolo 50-tisíc ľudí.

Podložie Karibiku bolo nepokojné aj včera večer. Zemetrasenie pocítili pri severnom pobreží Venezuely, otrasy podľa agentúry Reuters vyvolali veľkú paniku.

Tomáš Vasilko, Jozef Čavojec
SME, 16.1.2010

ných papierovačiek a aby sa bezpečne dostali do náhradných rodín.“

Redaktor: „Zatiaľ sa do domov odmietajú vrátiť aj ľudia, ktorí o ne neprišli. Obávajú sa ďalšieho zemetrasenia.“
Ratko Sudecký

Pápežov atentátnik sľubuje koniec sveta

Ali Agca, ktorý sa pred takmer tridsiatimi rokmi pokúsil zabiť Jána Pavla II., je na slobode a užíva si to

Novinárom, ktorí na Turku čakali pred väzením, Ali Agca odkázal, že v tomto storočí bude koniec sveta a on je nový Mesiáš.

Na Aliho Agcu čakal pred väznou dav novinárov a malá skupinka jeho priaznivcov. Muž, ktorý sa pokúsil zabiť azda najpopulárnejšieho pápeža modernej doby, nasadol do auta so svojim právnikom, zakýval a bez slova odišiel. Na psychiatrické vyšetrenie, ktoré malo objasniť, či môže nastúpiť na povinnú vojenskú službu.

Duševne chorý

Nebolo žiadne priznanie ani škandalózne odhalenie. Iba písomné vyhlásenie pre médiá, ktoré len nahráva názorom, že 52-ročný Turek trpí duševnou chorobou. Motívy, rovnako ako organizátori atentátu na Jana Pavla II., tak aj po takmer tridsiatich rokoch zostávajú tajomstvom. Agca vraj začne hovoriť, len čo si oddýchne.

Problémom však je, že len málokto mu uveri. Pologramotný muž, čo pozná viac režim vo väznici ako reálny život, si často odporuje a už roky komplikuje vyšetrowanie atentátu. Existujú však aj názory, že Agca svoj chorý duševný stav len hrá, pretože tak je to pre neho pohodlnejšie a môže marit' vyšetrowanie.

Včerajšie psychiatrické vyšetrenie vo vojenskej nemocnici dopadlo v jeho prospech. Lekári konštatovali, že Agca nie je schopný nastúpiť vojenskú službu. Prečo, to neupresnili.

Keď však vyšiel z väznice, dostali novinári kus papiera, na ktorom stálo: „Vyhlasujem koniec sveta. V tomto storočí bude zničený celý svet. Všetky ľudské bytosti v tomto storočí zomrú.

Som večný Kristus.“ O tom, že je Mesiáš, Agca hovorí už dlhšie. Vatikán nechcel Agcovo prepustenie komentovať.

Atentát na pápeža

Agca postrelil Jána Pavla II. v roku

1981 na Námestí svätého Petra, keď sa pápež z otvoreného auta zdravil s veriacimi. Dostal doživotie, ale na pápežov príhovor ho v roku 2000 omilostili. Po návrate do Turecka ho znovu poslali do väzenia, lebo si neodsedel trest za vraždu ľavicového novinára.

O atentáte na pápeža vypovedal všeličo. Konal vraj na vlastnú päsť, aj na pokyn bulharskej tajnej služby, potom zase všetko poprel. Samotný Ján Pavol II. vo svojich memoároch napísal, že je presvedčený, že atentát vymyslel a zorganizoval niekto iný a Agca „bol len bábkou“. Kto to mohol byť, sa nevie. Hovorí sa o KGB, Iráne i Vatikáne.

Agcovi za jeho príbeh ponúkajú médiá milióny. Objavujú sa aj názory, že vo väznici to bolo preňho bezpečnejšie a teraz by si mal dávať pozor na jazyk.

Výroky na adresu pápeža a Vatikánu

- V júli 2000 obvinil Vatikán, že je diablovým domom a že zosnoval pokus o vraždu vlastného pápeža. Vyzval Jána Pavla II.. aby zrušil pápežský stolec.

- Keď v apríli 2005 Ján Pavol II. zomrel, Agca sa vyhlásil za druhého Mesiáša a oznámil, že má v úmysle napísať dokonalejšiu a pravdivú Bibliu.

- Počas návštevy pápeža Benedikta XVI. v Turecku v novembri 2006 požiadal o audienciu, potom žiadosť stiahol a pápeža označil za úbožiaka a nacistickú trosku

- V máji 2008 väzeň oznámil, že sa chce stať občanom Poľska, šľachtnej krajiny Jána Pavla II. O rok neskôr sa snažil získať portugalské občianstvo, vraj na znamenie úcty k fatimskej Páne Márii.

- Viani v apríli Agca vyhlásil, že sa zriekol islamu. Chcel prijať katolícku vieru a v Ríme sa skloniť pred hrobkou Jána Pavla II. O mesiac požiadal, aby mohol byť pokrstený na Námestí svätého Petra v Ríme. (čtk)

Jana Shemesh, SME, 19.1.2010

Väzenie vymenil za hotel

MEHMET Ali Agca (52) - atentátnik na pápeža Jána Pavla II., sa po prepustení z väzenia nasťahoval do 5-hviezdičkového hotela v centre tureckej Ankary. Najlacnejšia izba v ňom stojí na noc až 265 eur (7 983 Sk). Okrem toho sa vyváža v luxusnej limuzíne. Navyše sa nemusí obávať ani základnej vojenskej služby, ktorá mu hrozila. (amb), Plus jeden deň, 20.1.2010

Modlili sa za mŕtvych

Potomkovia utečencov sa obracali k Bohu

Podporu zničenému Haiti vyjadrujú ľudia po celom svete. Verejnými zbierkami, materiálnou pomocou, ale aj modlitbami.

Veľká omša za duše mŕtvych nechýbala ani v druhom domove Hait'anov, v Malom Haiti vo floridskom Miamii.

Následky ničivého nešťastia si v miamskej štvrti Malé Haiti pripomenuli omšou prvú nedeľu po hrozivom zemetrasení.

V chráme katolíckej cirkvi Notre Dame d'Haiti sa zišli stovky ľudí, ktorých korene siahajú na zničený karibský ostrov. Plní smútku a beznádeje s ružencami v ruke si vypočuli kázeň, ktorá im mala vliať do žíl novú nádej.

Mnoho návštevníkov si kládlo otázku: „Prečo? Prečo práve Hait'ania? „, Dúfali, že odpovede nájdu práve na posvätnom mieste.

„Náš Boh nie je Boh trestu.

Náš Boh je Boh svetla, „ kázal reverend Reginald Jean-Mary dojatému publiku. Odpovedal tak na slová evanjelika Pata Robertsona. Nedávno šokoval svet vyjadrením, že zemetrasenie bolo Božím trestom za to, že Haiti pakuje s diablom.

Väčšina Hait'anov sú rímskokatolícki veriaci, no odhaduje sa, že približne polovica obyvateľov vyznáva vúdú, ktoré má korene v Afrike. (zah)

Plus jeden deň, 19.1.2010

Vúdú kňazi varujú pred zombie

Haitským vúdú kňazom sa nepáči pochovávanie mŕtvych do masových hrobov.

Prezidenta Rene Prevala už upozornili, že takýto postup je nevhodný a vnímajú ho ako znesvätenie.

Viac než polovica Hait'anov totiž verí na zombie a v blízkosti hlavného mesta už do masových hrobov pochovali desaťtisíce tiel. (tasr)

Plus jeden deň, 19.1.2010

Cigánek: Biskupi nemajú vieru

Rozhodnutie o exkomunikácii traja kňazi neberú. Odpadlíkmi sú pre nich oficiálni predstavitelia katolíkov

Traja mladí katolícki kňazi vyzvali arcibiskupa, aby ich spôsobom vyznal katolícku vieru. Stanislav Zvolenský to odmietol a exkomunikoval ich. O výzve a ich názoroch hovorí jeden z nich, STANISLAV CIGÁNEK.

Nikdy ste o viere nezapochybovali?

„O viere ako takej ani nie. O ceste k samotnému povolaniu... to už je iná vec.“

Už v seminári sa vyskytovali veci, s ktorými ste mali vnútorný problém?

„Realita počas školy bola iná, než som čakal.“

Konkrétne?

„Človek by očakával iný prístup a iné vzory kňazov, s ktorými sa tam musí stretávať.“

Skúste menovať príklady, v ktorých pedagógovia na teológii zlyhali.

„Prakticky všetky úzko súvisia s tým, čo sme formulovali v decembrovej výzve biskupom.“

Konkrétne?

„Jedna z otázok, ktorú biskupom kladieme, znie, či sa odriekajú historicko-kritickej teológie a ducha, ktorý je za ňou.“

Čo to znamená?

„Na teológii fungujú niektorí profesori, raziaci tento prúd. Sú to ľudia, čo popierajú reálne a historické zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Tým idú proti podstate samotnej viery.“

Cím učitelia argumentujú?

„Že pri zmŕtvychvstani nikto nebol a nikto tak Ježiša nevidel. Úplne zabúdajú, že apoštoli ho potom videli. Pre nich to nie je historická udalosť.“

Biskupom ste nedali na výber. Citujem: „... ak odmietnete vyznať základné pravdy kresťanskej viery, ak sa neoddelite od súčasných heréz a od ducha, ktorý je za slobodomurármi, už viac nie ste pastierom Kristovho stáda! Ste už apostatom, ktorý za zriekol svojho Pána a sám seba vylúčil z cirkvi.“ Dvanásteho decembra ste im oznámili, že sa majú vyjadriť do 25. decembra.

„Bolo to tak preto, aby bolo jasné, že sa nemajú vyjadrovať hocikedy, ale k jasne stanovenému termínu. To, či je tam ultimátum, je druhoradá vec.“

Údajne ste dali arcibiskupovi Stanislavovi Zvolenskému podmienku, že sa s ním budete baviť, len ak pristúpi na vaše vyzvanie viery. Dal vám preto deň na ospravedlenie, a keďže ste tak nespravili, exkomunikovali vás.

„Pán Zvolenský len tvrdí, že vyhlásil našu exkomunikáciu, v skutočnosti je odpadlíkom od cirkvi on. My sme určitú snahu o diskusiu s ním prejavili. Vyjadrili sme sa však, že na to je potrebné, aby vyhlásil to, čo sme mu predložili. Odpovedal, že na to nemá právo.“

Mali ste právo pýtať sa, on neodpovedať na ultimátum.

„Šlo o najzákladnejšie pravdy kresťanskej viery. Jeho neodpovedanie považujeme za zapretie viery.“

To nemá logiku.

„Má. otázky sa týkajú podstaty kresťanstva. A všetky tie veci sú verejne spochybňované aj na teologickej fakulte, za ktorú Zvolenský nesie zodpovednosť ako biskup a kancelár fakulty. Je vari povinný vyjadriť sa k bludom, ktoré sa tam vyučujú, nie? Ja som mu o tom na stretnutí hovoril s tým, že môžem vysloviť aj mená profesorov, ktorí útočia na našu vieru.“

Hovorca Konferencie biskupov za vašimi aktivitami vidí pravovernú synodu ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi. Je to tak?

„Inšpirovali sme sa nimi v niektorých veciach.“

Cím konkrétne?

„Ich listami, ktoré sú zverejnené v štyroch jazykoch na celom svete.“

S ich predstaviteľmi nekomunikujete?

„Nie sme s nimi spojení, sme rímskokatolícki kňazi.“

Kedy ste sa rozhodli vyjsť s tou výzvou? Určite to nebola otázka pár dní.

„Bola to vec asi jedného mesiaca. Vidíme predsa, že isté veci v cirkvi nie sú v poriadku. Benedikt XVI. sa v Amerike a Austrálii ospravedľuje za rôzne škandály, aktuálne sa prevládali strašné veci v Írsku, a tak sme chceli ukázať, že koreňom všetkého morálneho rozkladu v cirkvi je práve odpad od viery. Ak sa dejú škandály a biskupi ich roky kryjú, treba niečo robiť. Tí biskupi predsa vedeli, čo sa deje v USA, Írsku, aj inde. Čo pritom robili? Kryli zločiny a mlčali.“

Utulávanie problémov je neoddeliteľnou súčasťou katolíckej cirkvi, na tom nie je nič nové. Je to v pravidlách hry -ak sa dozvieš niečo, čo by mohlo cirkev poškodiť, rieš to v jej vnútri a nevychádzaj s tým na verejnosť. Potvrdilo mi to množstvo kňazov.

„Preto sme nemohli mlčať. Nehovoríme, že podobné škandály sa dejú aj na Slovensku, ale dá sa predpokladať, že áno.“

Potom vyznieva komicky, že ste sa nechali vysvätiť tými, ktorých dnes považujete za odpadlíkov, teda a postatov.

„To, že biskupi nemajú katolícku vieru, sa ukázalo až po našej výzve. Predtým sme to mohli len predpokladať. Od Krista verejne odpadli a verejne sa ho zriekli až potom, čo sme ich vyzvali, aby sa zriekli heréz.“

V médiách sa objavilo, že žiadate exkomunikáciu pápeža Jána Pavla II., vraj viedol cirkev k pohanstvu.

„Netvrdíme, že žiadame jeho exkomunikáciu, to za nás tvrdil hovorca KBS Kováčik. Verejne klamal.“

A viedol cirkev k pohanstvu?

„Náš postoj k Jánovi Pavlovi II. sa týka skôr procesu jeho blahorečenia.“

Máte s ním problém?

„Mnohí majú proti blahorečeniu pravdivé argumenty, my ich zverejňujeme. Zatiaľ ich je šesť.“

Napríklad?

„Počas 26 rokov jeho pontifikátu nastal vnútorný rozklad cirkvi. Za tento stav nesie určitú vinu a zodpovednosť. Ďalším problémom je, že si nechal na čelo urobiť magické znamenie od kňazky Boha Šivy.“

Nebolo to gesto zmierenia, snaha ukázať, že si váži inú vieru?

„Tak sa to vykladá, vďaka tomuto kroku však mnohí hovoria, že kresťanstvo a pohanstvo sú rovnocenné cesty k spásu, čo nie je pravda.“

Čo ďalšie mu vyčítate?

„V roku 1983 bola zrušená exkomunikácia slobodomurárov. Mnohí sa pýtajú, či to bolo k dobru, alebo na škodu cirkvi.“

Máte dôvod myslieť si, že to bol zlý krok pápeža?

„Slobodomurárske lóže popierajú základné pravdy kresťanskej viery. Okrem toho Ján Pavol II. verejne pobozkal Korán. To bola chyba.“

Čo je na tom zlé?

„V Koráne sa hovorí, že Ježiš Kristus nie je Božím synom, len prorokom. Popiera našu najzákladnejšiu pravdu viery. Ak ho pápež pobožká, čosi to znamená. Verejne si predsa učil knihu, ktorá spochybňuje našu vieru. Korán hlása násilie proti inovercom. V mnohých moslimských krajinách kresťanov mučia, prenasledujú, a pápež potom urobí takéto gesto?“

Ako chcete skúmať gesto človeka, ktorý už nežije? Kto vysvetlí jeho pohnútky?

„Má sa to riešiť v rámci procesu blahorečenia. To však nie je všetko. Najviac je Jánovi Pavlovi II. dávané za vinu, že dvakrát zorganizoval takzvané mierové stretnutia v Assisi. Nikdy nevyvrátil námietky, že tam ide o náboženský synkretizmus.“

Čo sa tým myslí?

„Zmiešavali sa rôzne náuky, teda kresťanstvo s pohanskými náboženstvami.“

V čom je problém?

„V roku 1986 bolo prvé stretnutie, pričom sa tam konali spoločné modlitby všetkých predstaviteľov svetových náboženstiev za mier. Z hlavného oltára bol v prítomnosti Jána Pavla II. sňatý kríž a miesto neho tam bola socha Budhu. Existujú o tom fotografie. Toto gesto pápež nikdy nevysvetlil. Mnoho kresťanov si odvtedy myslí, že iné náboženstvá sú v ceste k spásu rovnocenné s kresťanstvom. To je falošný výklad.“

Obviňujete františkánov, že zamorili mladých heavymetálom a rockovou hudbou, ktorá má korene v pohanskom woodoo. Skúste to vysvetliť. A tiež to, prečo ste neprišli muziku skinheadov, rap, techno alebo punk. Tieto štýly sú už v poriadku?

„To bol len príklad. Rocková hudba vedie ľudí k vzdoru a popretiu authority.“

Tvrdíte, že rehole sa stali semeniskom ducha New Age. Čo pod tým myslíte?

„Rehole majú byť centrom duchovna. Realita je taká, že v mnohých prípadoch je to duchovno neekumenické. Napríklad sa tam vykonávajú zenbuddhistické meditácie.“

Ktorej rehole sa to týka?

V Bratislave u jezuitov bol na návšteve indický kňaz a predvádzal im hinduistické tance. Existuje o tom fotografia.“

Čo je na tom zlé?

„Oni tomu hovoria inkulturácia, podľa nás to je nesprávny príklad výchovy.“

Dominikánsky rád ste označili za Sodomu-Gomoru. Čo sa tam deje, ak používate také tvrdé slová?

„Ide o to, čo si kto predstavuje pod Sodomou-Gomorou.“

Nič morálne to nebude.

„Dá sa to chápať tak, že je tam rozklad, že sa tam nežije podľa príkladu svätého Dominika. Kto tam vstúpi, totiž zažíva presný opak toho, čo sa hovorí a píše.“

Konkrétne?

„Existujú výpovede ľudí o tom, čo sa tam deje.“

Ak to nepoviete, vyznieva to falošne a alibisticky.

„Ak to prezradíme, môžu na to doplatiť ľudia, ktorí nám o tom povedali.“

Čo budete robiť ďalej? Sídliť v obci Jarok pri Nitre, od cirkvi už nebudete dostávať peniaze. Z niečoho žiť musíte. Pôjdete do práce?

„Naďalej sme kňazmi rímskokatolíckej cirkvi.“

Oficiálne ste exkomunikovaní, ako kňazi pôsobiť nemôžete. Oficiálna hierarchia odporúča brať vás ako sektu.

„Založili sme vyššie spomínanú societu, zložili večné sľuby a zaslali ich pápežovi. Zatiaľ nás neodmietol.“

Neodpovedal alebo neodmietol?

Zatiaľ sa nevyjadril.“

Na základe čoho tvrdíte, že spadáte priamo pod neho?

„Už nespadáme pod jurisdikciu našich biskupov, takže sme prešli pod jurisdikciu a poslušnosť Benedikta XVI.“

To si myslíte vy. Musíte predsa vedieť, že pápež kvôli vám štyrom nespochybní katolíckej hierarchie celého sveta. Čo ak vám ani neodpovie?

„V liste, ktorý sme mu adresovali, sme sa vyjadrili, že ak neodpovie, budeme sa považovať za katolícku reholu, ktorá bude naďalej existovať v cirkvi.“

V cirkvi, ktorá vás exkomunikovala.

„Exkomunikovaní sme len podľa slovenských biskupov. Reálne je to inak - oni sú odpadlíci a ich stolce sú uprázdnené.“

Z čoho teda budete žiť?

„Z Božej prozreteľnosti. Chceme žiť život v modlitbe a pokání, v duchu

evanjelia podľa pravidiel svätého Bazila Veľkého. Chceme chrániť čistotu katolíckej viery a vyprosovať modlitbou a osvetou znovuzrodenie katolíckej cirkvi na Slovensku.“

Modlitbou si na chlieb nezarobíte. Musíte sa obliekať, platiť energie, stravovať sa, sú tu bežné výdavky.

„Existuje dosť ľudí, ktorí žijú z darov, zo služby Bohu. Včera sme mali telefonát z veľkej firmy. Ten pán tvrdil, že tamojší zamestnanci nám dosť fandia a sú ochotní na nás urobiť zbierku. A keď bude Boh chcieť, pôjdeme aj pracovať, ruky na to máme. Vo všetkom sa snažíme hľadať Božiu vôľu a teraz vnímame, že Boh chce od nás v súčasnosti práve to, čo konáme.“

Ste štyria. To je dosť málo. Bude vás viac?

„Povedzme, že zatiaľ sme štyria. My sme, naopak, povzbudení, že je nás až toľko.“

Karol Sudor
SME, 19.1.2010

Zomrel ochrankár

Jána Pavla II.

Vo veku 89 rokov zomrel Francesco Pasanisi, ktorý sa po prvom výstrele na Jána Pavla II. vrhol na neho a chránil ho vlastným telom. „Pápež mal zatvorené oči a tichým hlasom mi poďakoval,“ spomínal telesný strážca na atentát z roku 1981. Pred smrťou ešte stihol svedčiť v procese blahorečenia Jána Pavla II. „Paradoxne môj otec zomrel v deň, keď atentátnik Aliho Agcu tento pondelok prepustili na slobodu,“ povedal jeho syn, ktorý včera informoval o úmrtí. (ČTK), PRAVDA, 22.1.2010

Ekumenický týždeň

v Rožňave

„Misia a jednota“ je téma tohoročného ekumenického týždňa modlitieb. V Rožňave sa včera večer v katolíckom kostole začal ekumenický týždeň modlitieb, dnes pokračuje v reformovanom kostole a 21. januára sa skončí v evanjelickom kostole. Podujatie prebieha v slovenskom a maďarskom jazyku. Bohoslužby slúžia kňazom troch cirkví. STV 2, 20.1.2010

Vzácnu kaplnku môže zachrániť iba netradičné sťahovanie

Rozobrať na kúsky, označiť každú tehlu a preniesť na iné miesto. A potom znovu poskladať ako lego. To je jediný scenár záchrany vzácnej Kaplnky svätého Jána Nepomuckého v Banskej Belej. Inak kaplnka schádza.

Vzácný objekt postavený v roku 1756 v rokokovom štýle, ktorý je na zozname národných kultúrnych pamiatok ohrozuje blízka cesta, a najmä autá, ktoré po nej chodia. „Otrasy áut už narušili statiku kaplnky. A keďže je položená pod úroveň cesty, po dažďoch a topiacom sa snehu ju ohrozuje a ničí aj voda,“ vysvetľuje starostka Banskej Belej Ľubica Jašková.

Pre narušenú statiku sa v kaplnke už prakticky ani neslúžia omše. Pobožnosť v nej býva akurát na sviatok jej patróna Jána Nepomuckého. Záujmom cirkvi, ale aj samosprávy je kaplnku zachrániť. „Podľa všetkého jedinou možnou by bolo jej presťahovanie na druhú stranu cesty, kde by ju už neohrozovali autá ani voda,“ pokračuje starostka.

Obec s 1200 obyvateľmi však peniaze nájsť nevie, pomoc očakáva od štátu. „Stálo by to niekoľko desiatok tisíc, možno aj stotisíc eur. Na to veru nemáme,“ zdôrazňuje starostka.

Stav kaplnky neteší ani miestnych obyvateľov. „Snažíme sa ju udržiavať. Zachrániť ju však treba, za nič na svete by sme sa jej nechceli vzdať,“ konštatuje šesťdesiatosemročná obyvateľka Banskej Belej Emília Šnirerová. O deväť rokov mladšia Silvia Klátiková tiež tvrdí, že treba hľadať cesty na jej záchranu. „Keby sa raz zrútila, to by bolo veľkouchybou,“ zdôrazňuje.

Števo Rimaj, PRAVDA, 20.1.2010

Vatikán vyzýva na jednotu

Podľa Vatikánu musia kresťania a moslimovia spoločne čeliť hrozbe extrémistickým prúdom v islame. Výzvu obsahuje zverejnený prípravný dokument synody o Blízkom východe, ktorý sa bude konať od 10. do 24. októbra. (čtk), PRAVDA, 20.1.2010

S pozadím manipulácie

Vzbura mladých kňazov nevznikla na Slovensku, ale na Ukrajine.

Vylúčenie slovenských kňazov a diakona vzbudilo pozornosť. Čo to celé malo znamenať a prečo sa čerstvo vysvätení mladí muži vzbúрили proti biskupom? Odpoveď nie je v Jarku pri Nitre, kam sa ukryli pred svetom. Treba ju hľadať na Ukrajine. Vzbura sa nezrodila v hlave mládencov. Pochádza od muža, ktorý stál pri začiatkoch ich zasväteného života.

Stopy vedú na Ukrajinu

Otca Eliáša Antonína Dohnala by vám tí, čo ho osobne poznajú, opísali ako človeka so zvláštnou charizmou. Tí, čo ho poznajú dlhšie, by však asi spomenuli aj jeho konfliktnú povahu a odpor k pokroku. V roku 1991 vstúpil vo Varšave do rehole sv. Bazila. Neskôr, po viacerých nezhodách v Trebišove a Prešove odišiel do Česka, kde založil kláštor baziliánov na Sázave. Zakrátko však musel pre konflikty s biskupom Hučkom opustiť aj Česko, a tak sa dostal až na Ukrajinu, kde ho však z rehole definitívne vylúčili.

Založil si preto vlastnú - Ukrajinskú pravovernú grécko-katolícku cirkev. Prišiel tým, pochopiteľne, do sporu s miestnym kardinálom Husarom, ktorý sa na dlhý čas stal terčom jeho hnevu: ten vidno dodnes v listoch, ktoré „píšu“ spomínaní slovenskí novokňazi.

Dohnal rád budí dojem mučeníka prenasledovaného za svoje presvedčenie. Akoby bol obeťou spiatocnickej cirkvi, čo nechce viesť dialóg. Tu je meritum veci. On je totiž všetko iné, než pokrokový. Má presne opačný problém. Spochybňuje dialóg s náboženstvami, odsudzuje ekumenické stretnutia v Assisi, navrhuje posmrtnú exkomunikáciu Jána Pavla II., protestuje proti zahraničným cestám Benedikta XVI. Novosti v cirkvi označuje ako „infikovanie“, „otrávenie“, „duchovný AIDS“ a tvrdo vystupuje proti rockovej hudbe, východným božovým umeniam, tancom, joga atď.

Napriek tomu, že hlása veci, za

ktoré by si ho médiá inak riadne podali, dari sa mu vďaka kritizovaniu cirkvi vzbudzovať zvláštnu spolupatričnosť. Spočiatku hlásal reformu a prirovnával sa k sv. Františkovi či Kataríne, ktorí vyzývali na obrátenie. V marci 2008 mu však došli spôsoby svätcov. Za nevyjasnených okolností a bez súhlasu Vatikánu prijal podľa vlastného tvrdenia spolu s tromi priateľmi biskupskú vysviacku. Týmto krokom na seba automaticky vztiahli vylúčenie z cirkvi. S problémom sa však „vyrovnali“ po svojom.

Z Ukrajiny začali vyzývať celý svet na zloženie nimi vytvoreného kréda: inak budú všetci exkomunikovaní. Jediný, s kým sú ochotní sa baviť, je pápež.

Absurdné divadlo

Stihli už povyhadzovať nemeckých, indických, írskych, českých, poľských biskupov, za nimi rehoľníkov, za nimi učiteľov teológie, vatikánskych pracovníkov atď. Od leta 2009 vypisujú listy a vyhadzujú po stovkách. Zdá sa niekomu, že je to arogantné a absurdné divadlo? Nebudem vám protirečiť. Bohužiaľ, Dohnal podľa mňa k svojmu šílenstvu dohnal aj slovenských novokňazov, u ktorých kedysi dávno vzbudil záujem o vieru.

O ich prepojení jasne svedčia nielen internetová stránka, ale aj celá filozofia a obsah ich postupu. Štvorica sa kopírovaním Dohnala vylúčila z katolíckej cirkvi, do ktorej on dávno nepatrí. Arcibiskupi Zvolenský a Bezák zverejnením ich vylúčenia rozčerili hladinu. Nieкто by mohol povedať, že príliš prudko. Myslím však, že tým Dohnalovi a jeho spoločníkom dali jasný signál.

Mládenci rozposielaním ukrajinských ultimát a exkomunikačných listov namiesto kňazskej práce stúpili poriadne vedľa. Ak sa im podarí vrátiť k úprimnosti, o ktorej boli biskupi presvedčení pri ich vysviacke, majú možnosť veci zmeniť.

Martin Kramara
Autor je katolícky kňaz
SME, 20.1.2010

Exkomunikácie sú výnimkou, majú liečiť

Biskupov pri vylúčení kňazov z cirkvi podporili mnísi aj cirkevní právnici.

Potrat, fyzický útok na pápeža či šírenie kacírskych náuk. Za to všetko hrozí katolíkom exkomunikácia, teda vylúčenie z cirkvi. Nemusi to vyhlásiť ani biskup, ako v prípade troch kňazov a diakona, ktorí ešte v decembri vyzvali slovenských biskupov na nové vyznanie viery. Odpadlíkom z cirkvi sa každý po takomto skutku stáva automaticky.

Hoci je rozhodnutie o exkomunikácii kňazov u nás netradičné, včera ho podporili rehoľníci aj Slovenská spoločnosť kanonického práva.

„Cirkevná autorita vôbec nemusí v takomto prípade delikventa trestať formálne, pretože on sa už aj tak v treste exkomunikácie nachádza,“ vysvetľuje Ján Duda, predseda spoločnosti cirkevných právnikov. V prípade troch mladých kňazov a diakona biskupi podľa neho už len potvrdili stav, v ktorom sa rebeli nachádzali.

Matúš Nemeč, odborník na cirkev-

né právo, hovorí, že exkomunikácia znamená aj zákaz účasti na omšiach či prijímaní, pre kňaza zase, že nemôže slúžiť omše a zastávať cirkevný úrad. Pokrstený však zostáva pokrsteným a vysvätený kňaz kňazom až do konca života.

Vyhlasená exkomunikácia je na Slovensku výnimočná, ani jeden prípad SME nepotvrdili v nitrianskej, žilinskej ani banskobystrickej diecéze.

„V posledných rokoch u nás k takejto exkomunikácii nedošlo,“ povedala SME aj hovorkyňa českej katolíckej cirkvi Irena Sargánková.

„Zatiaľ spišský biskup nikoho dekrétom neexkomunikoval, ale oslobodzoval takých, ktorí upadli do tohto trestu samotným skutkom,“ hovorí Peter Majda, kancelár biskupského úradu v Spišskej Kapitule.

„Exkomunikácia je liečivým trestom, ktorý má za cieľ napomôcť nápravu vinníka a odstránenie škôd,“ vysvetlil Peter Repa, vicekancelár trnavského arcibiskupa. (mk), SME, 20.1.2010

Večery duchovné

Navonok sa na Slovensku nič nedeje, no opak je pravdou. Nič ma viac nevyľakalo, ako oznam v dennej tlači, že slovenská cirkev sa čistí od kacírov a exkomunikovala rebelantov. Mohlo totiž celkom ľahko ísť o nášho pána prezidenta a pani Radičovú, lebo na oboch pred voľbami odoslala „exkomunikačné podanie“ priamo do Ríma slečna Jana Tutková, riaditeľka Centra pre bioetickú reformu. Trochu ma zmätlo, že zrazu išlo až o troch heretikov, veď tretí vážnejší kandidát, ak sa nemýlim, sa zúčastnil sviečkovej demonštrácie. Ale, našťastie, ide o úplne iný prípad. Pretože mať exkomunikovaného prezidenta a pár poslancov v situácii, keď musíme lietat s výbušninami, vyberať mýto a krajšie hovoriť o Rómoch, by Slovensku vôbec nepomohlo. Rozkolníkmi boli iba bývalí kňazi, ktorí napríklad zistili, že dominikánsky rád je Sodoma-Gomora, že saleziáni vychovávajú kacírov, že františkáni a kapucíni zamorujú kresťanskú mládež heavy-metalom a rockovou hudbou, ktorá má korene v pohanskom voodoo.

Viem presne, o čo ide, lebo sám sa zamorujem rockovou hudbou pri jazde

osobným autom, ale priznávam, že celkom nezávisle od františkánov, kapucínov, pohanov a voodoo.

Heretici však tiež nie sú nijaké neviniatka, lebo ich teoretické duchovné konferencie privádzajú ľudí údajne k šialenstvu. Aspoň tak cituje priameho účastníka pán Miroslav Antoňak, ml., študent teológie: „Hneď po skončení tej konferencie som nasadol na vlak a išiel do Trebišova na ducháče. Tam som sa dostal do hrozného stavu, keď som sa začal naplno upodozrievať zo spolupráce s diablom a že tie šialené výkriky a stavy („útoky diabla“), ktoré tam zažívali niektoré dievčatá, sú iste dôsledkom mojej spolupráce s diablom. Keďže som sa z pocitu viny skoro zbláznil, predčasne som sa vrátil domov v hroznom psychickom stave, ktorý trval asi dva-tri roky.“

Ak si predstavíme, že by taká nálada postihla viacero veriacich, potom prognóza vôbec nie je ružová a umožňuje nám to pochopiť aj hlbší zmysel onej exkomunikácie. Ten, aspoň podľa mňa, presne vystihol pán Jozefa Červeň, farár: „Tu nejde o fazulky. Biskup nemôže niekoho exkomunikovať len

Školstvo, sociálne veci a kultúra

Školstvo, sociálne veci a kultúra - to sú témy, v ktorých našli spoločnú reč bratislavská župa i bratislavská arcidiecéza. Predseda kraja Pavol Frešo a arcibiskup - metropolita Stanislav Zvolenský prejavili na prvom spoločnom oficiálnom stretnutí, po nástupe župana do funkcie záujem rozvíjať spoluprácu v oblastiach, ktoré spadajú do kompetencie vyššieho územného celku.

Redaktorka: „Podľa župana Pavla Freša sú cirkvi súčasťou tradície kraja a plnia dôležitú úlohu nielen vo vzťahu k duchovným hodnotám. Aj to je jeden z dôvodov, prečo inicioval stretnutie s bratislavským arcibiskupom Stanislavom Zvolenským, metropolitom.“

Pavol Frešo, predseda BSK: „Bratislavská arcidiecéza reprezentuje veľmi dôležitú nielen duchovnú hodnotu a cirkev, ale aj inštitúciu, ktorá je činná v sociálnej oblasti a v školskej oblasti, čiže tam sú určite spoločné priesečníky.“

Redaktorka: „V oblasti školstva je to najmä spolupráca na úrovni stredných škôl, ktoré sú tak v zriaďovateľskej pôsobnosti kraja, ako i arcidiecézy. Sociálnu oblasť zase reprezentujú inštitúcie, ktoré pomáhajú seniorom, ale tiež znevýhodneným skupinám obyvateľstva a oba subjekty ju považujú za jednu zo svojich priorit. Tretí pilier spolupráce by sa mal rozvíjať v kultúre.“

Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup - metropolita: „Ten kultúrny rozmer sa prelína prirodzene v našich kultúrnych podmienkach aj s rozmerom náboženským, takže chceli sme aj deklarovať, teda vyjadriť z našej strany ochotu teda že sme pripravení k spolupráci, alebo teda vyjadriť tak oficiálne našu ochotu spolupracovať s vyšším územným celkom.“

Redaktorka: „Podobné stretnutia plánuje župan absolvovať aj s predstaviteľmi ostatných cirkví na území Bratislavského samosprávneho kraja.“

TV Bratislava, 20.1.2010

preto, že sa ráno zle vyspal. Alebo preto, že mu napríklad niekto vyčíta, že by nemal jazdiť na oktávii, ale na felícii.“

Nech mi potom niekto povie, že Slovensko nie je zaujímavá krajina.

Oliver Bakoš, PRAVDA, 21.1.2010

Cirkev drží spolu, niektorí veriaci však majú otázky

Výzva mladých exkomunikovaných kňazov na vyznanie viery spustila lavínu listov na cirkevnej scéne. Vylúčeni kňazi vyhlásili, že ich exkomunikácia je neplatná, a že vlastne biskupi sami na seba uvalili najvyšší trest. Ticho nezostala ani Slovenská spoločnosť kánonického práva, ktorá sa jednohlasne postavila proti Stanislavovi Cigánikovi, Martinovi Chlebekovi, Martinovi Jarabicovi i diakonovi Petrovi Mazúrovi. Konanie biskupov odobrila a ako sa píše: „Ako cirkevní právnici chceme pripomenúť veriacim v katolíckej cirkvi, že toto rozhodnutie otcov arcibiskupov má zároveň slúžiť ako pomoc veriacim uvedomiť si, že od uvedených klerikov nemajú prijímať nijakú duchovnú službu a nemajú im poskytovať žiadnu podporu v tejto ich cirkvi škodlivej činnosti.“ Vyzvaní rehoľníci sa tiež postavili za rozhodnutia arcibiskupa Zvolenského a Rezáka.

Všetky hlasy v kauze však nie sú jednotné. Ozvali sa už aj veriaci. Jozef a Eva Dupkalovci sa obrátili v otvorenom liste na biskupov a žiadajú od nich vysvetlenia. Píšu o tom, že si viacerí veriaci nevedia vysvetliť niektoré otázky, ktoré sa vynorili v tejto kauze. „Mnohí z nás to vidia tak, že do života cirkvi sa dostali obavy, strach, zmätenosť a neistota. Preto sa na Vás obraciame s dôverou a prosbou o pomoc,“ píše. Celá záležitosť je podľa Dupkalovcov nepochopiteľná. „Kňazi predsa nechceli od biskupa, aby sa zriekol Krista, za to by ich mohol exkomunikovať, chceli od neho iba to, aby vyznal katolícku vieru. Biskup ju nevyznanal, ale, čo je paradox - exkomunikoval za to kňazov. To je pre nás, jednoduchých ľudí, nepochopiteľné,“ povedali pre HN.

Exkomunikácia troch mladíkov im pripadá nepochopiteľná. „Potrestali ich za to, čo by mali brániť svojim vlastným životom,“ reagujú. Podľa hovorca Bratislavskej arcidiecézy Jozefa Halka veriaci na svoje otázky odpovede dostanú, nebude to však unáhlené.

(asz), HN, 22.1.2010

Bazil bojoval proti biskupom. Oni tiež

Nasledovníci sv. Bazila. Traja exkomunikovaní kňazi chcú kráčať v stopách bojovníka za pravú vieru.

To, že Martina Chlebeka, Stanislava Cigáneka a Martina Jarabicu nekompromisne cirkev vypoklonkovala zo svojich radov, nijako neovplyvnilo entuziazmus mladých bývalých kňazov. Nelenia. Po biskupoch vyzývajú rehoľníkov i učiteľov a chcú od nich, aby vyznali skutočnú vieru. A keďže ich už katolícka cirkev označila za kacírov, vytvorili si vlastné spoločenstvo s názvom Societas Sancti Basili Magni (SBM - Spoločenstvo svätého Bazila Veľkého). Ako píše v liste pre pápeža, pravidlá prijali od tohto otca cirkvi. Prečo si vybrali práve jeho? Kto je svätý Bazil Veľký?

V zajatí svätosti. Od malička

Narodil sa okolo r. 330 v Novej Cézarei v Kapadócií, v dnešnom Turecku. Jeho otcom bol advokát a známy učiteľ rečníctva, matka jemná vzdelaná žena, ktorá porodila desať detí. Táto rodina sa mimoriadne vdarila, keďže svätými sú rodičia, Bazil i jeho brat Gregor (biskup v Nysse), Peter (biskup v Sebaste) a sestra Makrina.

Navštevoval školu v Cézarei, v Konštantínopole, v Aténach a neskôr si podlá vzoru svojho otca otvoril rečnícku školu vo svojom rodnom meste. Tu učil a vychovával mládež. Svetské úspechy však Bazila netešili. Začal žiť pustovníckym spôsobom života na navštevoval pustovníkov, ktorí žili na púšťach v Sýrii,

Mezopotámii, Palestíne a Egypte, a učil sa od nich. Čoskoro sa však okolo neho začalo koncentrovať čoraz viac pustovníkov, ktorí túžili po niečom vyššom ako svetský život. „Z Božieho vnuknutia sa okolo roku 360 rozhodol napísať presné pravidlá a záväzný poriadok pre všetkých, ktorí by chceli pod jeho vedením a podlá jeho príkladu slúžiť Bohu,“

píše sa na internetovej stránke slovenských františkánov. Základné pravidlá vychádzali z troch téz - čistoty, chudoby a poslušnosti. Bazil týmto položil základy organizovaného života rehoľníkov. Podobne sa zachovala aj jeho sestra Makrina, ktorá zakladala ženské kláštory, pre ktoré jej brat tiež napísal pravidlá.

Z pustovníka bojovník

Keď bolo treba brániť vieru, Bazil neváhal. Hneď, ako sa dozvedel o boji proti cirkvi v jeho rodnom meste, zasiahol. „Ustráchaný biskup Dianeos v r. 361 podpísal ariánske vyznania viery, v ktorom sa popieralo Božstvo Ježiša Krista,“ píše františkáni. Po rozhovoroch s Bazilom svoje rozhodnutia odvolal a krátko nato zomrel. Nový biskup Euzébia sa necítil dobre v biskupskom úrade, pretože nebol teológom a prizval si na pomoc Bazila, ktorý bol v roku 364 vysvätený za kňaza. Práve preto sa stal aj vzorom pre troch exkomunikovaných kňazov. „Bol jedným z najväčších zástancov viery a bojoval za ňu v čase, keď bolo mnoho biskupov odpadnutých k arianizmu. Chceme ísť v jeho stopách,“ vysvetľuje jeden z nich - Martin Chlebek.

Nezabúdať na ľudí

Bazil aj po tom, ako prijal kňazskú sviatosť, naďalej nebojácne bránil vieru proti vnútorným i vonkajším škodcom. Po smrti biskupa sa jeho nasledovníkom stal v roku 370 práve on. Popritom však nikdy nezabúdal na ľud, na chudobných a chorých, slabých i siroty - zakladal napríklad jedálne, kde sám obsluhoval. Sám žil veľmi skromne a kázal skoro každý deň. Okrem pomoci a ochrany viery ako prvý zreformoval liturgiu a je autorom mnohých spisov a listov. Je otcom východného mníšstva, lebo jeho reguly, čiže pravidlá mníšskeho života, prijali všetci východní mnísi. Zomrel ako päťdesiatročný 1. 1. 379.

Andrea Szöcsová, HN, 22.1.2010

Polícia cirkev v súvislosti s pripravovanými teroristickými útokmi v kostoloch neinformovala

Polícia cirkev v súvislosti s pripravovanými teroristickými útokmi v kostoloch o ničom neinformovala. Všetky informácie máme z médií, počkáme si na výsledky vyšetrovania, povedal hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Rádio HEY, 21.1.2010

Muž sa priznal, že chcel útočiť na kostoly

Polícia historicky prvýkrát obvinila niekoho z terorizmu. Muž tvrdil, že chcel odpáliť výbušninu v kostoloch. Priznal sa k tomu sám po niekoľkých mesiacoch vo väzbe. Stanislav č. má 33 rokov, je zo Spišských Vlách, sloboďný, zo solídnych pomerov a na vysokej škole vyštudoval farmáciu.

Polícia o ňom vedela, že obchoduje s drogami. Keď k nemu v októbri 2009 prišli urobiť domovú prehliadku, našli vraj aj výbušninu, ktorá by mohla spôsobiť škody asi ako jeden granát.

Prvý terorista

Od októbra bol vo väzbe. Pred niekoľkými dňami sa podľa slov policajného prezidenta Jána Packu sám priznal, že výbušninu chcel umiestniť v kostoloch. Ľudí tak vraj chcel odradiť od toho, aby chodili do kostolov, lebo cirkev sa ich snaží ovládnuť a brzdi a brzdi pokrok.

Prečo sa zrazu sám takto priznal a pridala si tak možno aj pätnásť rokov väzenia k trestu, ktorý by asi dostal za držanie drog a nebezpečných látok?

„Skúste sa spýtať jeho,“ odpovedal prvý policajný viceprezident Michal Kopčík.

Jeho psychický stav skúmajú, Kopčík však hovorí, že vypovedal pri plnom vedomí a v prítomnosti svojho advokáta.

Ide o prvý prípad obvinenia z terorizmu na Slovensku. Polícia viac povedať nechcela.

Rodičia nechápu

„Sme normálni veriaci,“ tvrdili včera zhrození rodičia po tlačovke celého policajného vedenia. Popoludní u nich boli ešte vyšetrovatelia.

Otec tvrdí, že syn im o obvinení z terorizmu napísal ešte začiatkom januára. Polícia mu vraj našla doma iba 1,6 gramu drogy, odmieta, že je feťák. Syn vraj v liste písal aj o tom, že je za netrestame osoby, ak má pri sebe malé množstvo mäkkej drogy.

„Som presvedčený, že chlapec chcel len na seba upútať pozornosť,“ hovoril včera Stanislav otec Tibor.

Vie, že syn mal blízko k chemiká-

liám, chodieval aj na chemickú olympiádu. Nevie však nič o tom, že by výbušninu predtým skúšal. Polícia tvrdí, že to robil v lese.

„Sú to veľmi solídni ľudia. Prekvapilo ma to,“ hovorili včera aj susedia.

„Mladý sem zvykol chodiť so svojou priateľkou na pivo. Neboli s nim žiadne problémy. Dal si dve, tri pivká a normálne odišiel. Bol to bežný zákazník,“ doplnil majiteľ pohostinstva.

(mož, šim), SME, 22.1.2010

Cirkev zbiera dary pre Haiti

Približne dvetisíc pokladničiek na finančnú pomoc obyvateľom Haiti bude v nedeľu v kostoloch na celom Slovensku. Zbierku pre krajinu postihnutú zemetrasením vyhlásila Konferencia biskupov Slovenska. Všetky peniaze sa použijú pre Haiti, cirkev si neponecháva nič. Pri podobnej zbierke pred piatimi rokmi získala Slovenská katolícka charita približne 8 miliónov korún. Boli určené na výstavbu obydli pre ľudí, ktorí prišli o domov po obrovských vlnách cunami v Indonézii. (MA), PRAVDA, 22.1.2010

Slováci nedôverujú zbierkam

Pomoc pre Haiti. Vyzbierali sme 500-tisíc eur, Česi štvornásobok. Slováci sa boja pomáhať ľuďom v núdzi. Dôvod? Sú nedôverčiví. Potvrzuje to aj aktuálna situácia okolo finančných zbierok pre Haiti. Väčšina mimovládnych organizácií, ktoré sú zamerané na rozvojovú pomoc, zareagovala okamžite.

Aj ľudia z celého Slovenska mohli cez verejné zbierky posielat peniaze už na druhý deň po zemetrasení. K včerajšiemu dňu prispeli na účty piatich organizácii sumou 305-tisíc eur. Na porovnanie: Česi už v polovici minulého týždňa vyzbierali v rámci troch mimovládok 1,2 milióna eur.

Sociológ Martin Slosiarik si tento rozdiel vysvetľuje nedôverou Slovákov v podobné zbierky. „Existuje skepticizmus k verejným zbierkam, ľudia si nie sú istí, či tie peniaze šli na ten účet, kam mali,“ povedal pre HN. Ivana Kullová zo združenia Človek v ohrození tvrdí, že zbierky sú robené transparentne a ľudia sa nemusia obávať. „Každá zbierka schválená ministerstvom vnútra podlieha po skončení

kontrole, kde musia byť predložené doklady o tom, ako boli prostriedky využité.“

Jedlo, voda, lieky, obnova domov. Tam všade pôjdu aj peniaze slovenských darcov. Najviac sa zatiaľ podarilo vyzbierať Človeku v ohrození - včera ráno to bolo 55 742 eur, plus vyše 100-tisíc za rovnaký počet charitatívnych esemesiek. „Keďže plánujeme na Haiti otvoriť dlhodobú misiu, zbierka bude otvorená ešte niekoľko mesiacov,“ potvrdila Kullová.

Slovenský Červený kríž mal včera na účte takmer 65-tisíc eur. Zbierka potrvá do 5. februára. „Vtedy bude celý obnos zaslaný na účet Medzinárodnej federácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca, ktorý ich použije na jedlo, vodu, lieky a obnovu prístreší,“ informovala koordinátorka pre vnútorné a vonkajšie vzťahy organizácie Jana Petrová.

Slovenská katolícka charita okrem vyhlásenia zbierky dala časť peňazí aj z vlastného účtu. „Sekretariát vyčlenil zo svojho krízového účtu 10-tisíc eur,“ potvrdila manažérka pre komunikáciu

Andrea Topol'ská. Tí, čo sa ešte chcú zapojiť, majú tú možnosť až do konca júna. „Začiatkom týždňa bol stav niečo vyše 36-tisíc, v dnešný deň môžeme počítať s nárastom o niekoľko tisíc eur, čím sa dostaneme nad hranicu 40-tisíc eur,“ dodala Topol'ská.

Peniaze budú použité v druhej fáze po vyslobodení mŕtvych. „Budú určené na humanitárnu pomoc a obnovu zničených obydli a infraštruktúry.“ Menej peňazí odišlo aj zo štátnej kasy. „50-tisíc eur bola úvodná okamžitá suma z ministerstva zahraničia a ešte bude ďalšia pomoc pri rekonštrukcii,“ reagoval pre HN hovorca ministerstva Peter Stano. Česi poslali okamžite po nešťastí vyše 190-tisíc eur zo špeciálneho rozpočtu, určeného na takúto situáciu. Vláda vyčlenila na pomoc pre ostrov vo výške 380-tisíc eur a ministerstvo obrany prispelo navyše sumou 190-tisíc eur. Martina Ruttkayová HN, 22.1.2010